

Het kleine draakje

Sanne de Bakker

Illustraties

Mariëlla van de Beek

- de klas van mees bok. pas op, big! (AVI-Start)
- ◆
- de klas van mees bok. haas in de put (AVI-Start)
- ◆
- luun van de maan (AVI-M3)
- ◆
- poes moos (AVI-M3)
- ◆
- Het kleine draakje (AVI-E3)
- ◆
- Choco het mini paardje (AVI-M4)
- ◆
- Stoere Steffie en de rare uitvinder (AVI-E4)
- ◆

*Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl*

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P				
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P			

Draken | Avontuur

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Nur 287/LP031501

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXV Tekst: Sanne de Bakker

© MMXV Illustraties: Mariëlla van de Beek

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Opmaak binnenwerk: Marieke Brakkee

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

Prins Lex en de draak

'En nu is het bedtijd!'

De vader van Roos klapt het boek dicht.

Hij legt het naast haar bed.

'Maar pap,' zegt Roos.

'Wat was er nou met die draak?'

Roos gaat liggen.

Haar haar is net een krans.

In het donker lijkt het wel zwart.

Maar het is vuurrood.

'De draak,' zegt haar vader.

'Soms duikt hij op uit het niets.

De mensen zijn bang voor hem.'

'Ik ook!' zegt Roos.

Haar vader kijkt haar blij aan.
'Je hoeft niet meer bang te zijn.'
'O,' zegt Roos.
'Ze zochten en zochten,' zegt haar vader.
'Ook vaak op het eiland Plonk.
Plonk is een eiland waar geen mens woont.
Je ziet het bij mooi weer.
Maar daar was de draak niet.
Wel was er een slang.
Die beet ooit prins Jan.
Hij werd heel ziek.
En toen stierf hij!
De ogen van Roos zijn groot.

‘Maar!’ roept haar vader.

‘Van de week ving prins Lex de draak.

Prins Lex is heel sterk!

Je hoeft niet meer bang te zijn, Roos.’

‘Wat fijn!’ zegt Roos.

‘Dus ga maar lekker slapen, Roos.

De draak is weg.’

Haar vader geeft Roos een kus.

‘Slaap fijn!’

Dan doet hij het licht uit.

Het slurpt en het snikt

Roos is in haar uppie.
Ze ligt in bed.
De wind fluit en de zee ruist.
Ze sluit haar ogen.
Hoort ze nou een vreemd geluid?
Een snot-geluid?
Nee, dat zal wel niet.
Maar dan hoort ze het weer.
Ze doet het licht aan.
Haar hart klopt snel.
Bang stapt ze uit haar bed.
Ze gaat op de vloer liggen.
Roos kijkt onder haar bed.
Slurp slurp, hoort ze.
Weer dat snot-geluid!
Help! wil Roos gillen.
Maar haar stem piept.

Roos kijkt nog eens goed.
Dan ziet ze iets onder haar bed.
Het slurpt en het snikt.
'W-w-wie ben jij?' vraagt Roos.
'Ik ben Piet.'
Roos is heel bang.
Onder haar bed beweegt iets.
Het praat.
Het lijkt niet op een mens.
En het heet Piet.
'W-w-wat doe jij hier?' vraagt Roos.
'Ik zoek,' zegt het.
'Wat zoek je?'
'Mijn mammiel!'
'Je mama is niet hier,' zegt Roos.
'Dat weet ik,' zegt het.
'Maar een man nam haar mee.
En nu ben ik bang.'

Plots krijgt Roos het warm.
Het zal toch niet waar zijn?!
Toch vraagt ze het maar.
'Wat ben jij?'
Het is stil.
De wind suist.
En dan hoort ze het.
Heel zacht.
Het piept: 'Ik ben een draakje.'

